

^(א) סנהדרין ע"א: (ג) וְלָקֵמַן מִנִּי, (ג) הַיּוֹנוֹת יִי, (ד) דְּבָרִים כֹּכָב, (ה) מִי כִיִּי, (ו) מִי כִיִּי, (ז) וְעִי עֹשֶׂה מִסֵּךְ יִצְמוֹת נַעַן, ד"ה וְהָאֵל,

סנהדרין ע"א: (ג) וְלָקֵמַן מִנִּי, (ג) הַיּוֹנוֹת יִי, (ד) דְּבָרִים כֹּכָב, (ה) מִי כִיִּי, (ו) מִי כִיִּי, (ז) וְעִי עֹשֶׂה מִסֵּךְ יִצְמוֹת נַעַן, ד"ה וְהָאֵל,

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה דחידוש הוא וכו' דאשתני גופא דאי זנאי: (ב) ד"ה דהא נכנסה וכו' בחנק כו' כלומר ומדע: (ג) ד"ה ודלמא וכו' שחידשה תורה (באשתני דינא חדית) תא"מ וי"ב ס"א בלא אישתני גופא חדית:

סנהדרין ע"א: (ג) וְלָקֵמַן מִנִּי, (ג) הַיּוֹנוֹת יִי, (ד) דְּבָרִים כֹּכָב, (ה) מִי כִיִּי, (ו) מִי כִיִּי, (ז) וְעִי עֹשֶׂה מִסֵּךְ יִצְמוֹת נַעַן, ד"ה וְהָאֵל,

מוסף רש"י

סרחה. נערה המאורסה צימי נערות, ולבסוף בגרה. משעמדה דין, תרין בחנק. כדנא דהשתא (סנהדרין ע"א). הרי הן כהדיוטות. דכנן כתר טעא אזלי (הוריות י'). אם גודע להם עד שלא נתמנו חייבים, דר"ש משה וידעיה צעי (שם).

נערה שנתפתתה פרק רביעי כתובות

סוקלין אוסה על פתח בית אביה. דהכי כתיב: והואילו את הנערה אל פתח בית אביה והאי צבאו עדים צבית חמיה כתיב דהא צמוזיא שם רע כתיב דמפרש ציה קרא ואקרב אליה: אלמא כשניסת: ראו גידולים שגידלסם. כלומר מצית זה ילאת הנצלה שצו זינתה: צאו לה עדים צבים אביה. קודם שנשאת:

סוקלין אוסה על שער העיר. דכתיב:

כי יהיה נערה צתולה מאורסה וגו' והואלאתם את שניהם אל שער העיר והיא: **סידון בחנק**. כי היכי דאילו זנאי השתא לאו סקילה איכא אלא חנק דכי כתיב סקילה צינתה נערה כתיב שנאמר: כי יהיה נערה צתולה וגו' השתא נמי בחנק דכיון דאשתני גופא צין חטא להעמדה דצין אשתני קטלא לכדהשתא: **הואיל עליה שם רע**. שכנסה משצגרה ולא מצא לה צתולים וצא לצ"ד: הוא אינו לוקא. אס כיחש: ואינו נוסח מאה סנע. דכי כתיב: ויסרו אותם מלקות וענשו אותם ממון צנערה כתיב וזה עקימת שפתיו גורמין לו ליענש כדמתרין לקמן ועקימת שפתיו צבוגרת הואי: **היא**. אס אמת היה: **והומיה**. עדים שהיו מעידים על זנותה ונמצאו זוממין: **מקדימין לנים הסקילה**. כלומר ישימו צבקר לשם כי אין להם נס והמלטת מן המיתה הזאת: **היא והומיה ס"ד**. אס אמת היה אין שקר: **אלא או היא**. אס אמת: או **וומיה**. אס שקר: **לנים הסקילה**. אלמא אע"ג דאשתני גופא ואילו זנאי השתא בת חנק היא לא

אמרין אישתני קטלא: **מוזיא שם רע קאמרם**. לאחוצי אסרחה ולבסוף צגרה דתני תנא דאיירי צבאו לה עדים צבית אביה: שאני מיתה הבאה על ידי הואאת שם רע דבעל משנשאת: **דחידוש הוא**. ולא אמרינן צה דמשום דאשתני ^(א) דינא דאי זנאי השתא בת חנק היא נימא אישתני קטלא דהך דזנאי צנערות: **דהא נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא ווינתה בחנק כו'**. ^(ב) ותדע דהא צלא צגרה נמי [צלא] הואאת שם רע ואפי' צנערות אשתני דינא הוא דאילו זנאי השתא חנק הוא דאיכא הואיל ונכנסה לחופה אע"פ שלא נבעלה כדתינא [לקמן] (דף מח:). נערה ולא צוגרת צתולה ולא צעולה מאורסה ולא נשואה מאי לא נשואה אי נימא נשואה ממנש היינו ולא צעולה אלא לאו נכנסה לחופה ולא נבעלה אלמא אילו זנאי השתא בת חנק היא: **ואילו מוזיא שם רע**. עליה השתא חזנאי קודם כניסה לחופה צסקילה אלמא צהואאת שם רע לא אמרינן דמשום דאשתני דינא אילו זנאי השתא לישתני קטלא הצא ע"י זנות דמעיקרא והילכך כי צגרה נמי וניסת לא אמרינן צמוזיא שם רע דמשום דאשתני דינא דהשתא אישתני קטלא דמעיקרא: **ודלמא כי חדית**. כלומר הא ראייה דמיייתין מסתם מוזיא ש"ר לכאן לאו ראייה היא לכאן דהתם הוא דאף על גב דאשתני דינא דאילו זנאי השתא לא אישתני קטלא דהא דזנאי מעיקרא משום דלא אישתני גופא הוא וחידוש שחידשה תורה ^(א) באשתני דינא חדית באשתני גופא לא חדית אצל צגרה אישתני גופא היא ואי צבאו לה עדים צבית אביה אית לך למימר סרחה ולבסוף צגרה צחנק צמוזיא שם רע נמי משצגרה הוה ליה למיתני חנק: **אלא אמר רב נחמן בר יצחק**. הא דתני שילא תידון צחנק הואיל ואשתני גופא אישתני קטלא ותניא אחרייתא צסקילה ואע"ג דאשתני גופא לא אישתני קטלא תנאי היא: **אישתני ולא אישתני**. אי אמרינן אישתני קטלא או לא אישתני קטלא תנאי היא: **חטאו עד שלא נסמנו**. נשיא ומסוח שאין קרצנס כשל יחיד שהנשיא מציא שער ומסוח מציא פר: **הרי הן כהדיוטות**. כצצצה ושעירה שאע"פ שנשתנה גופם לא נשתנה קרצנס: **אס נודע להם עד שלא נסמנו**. דהוה ליה ידיעה וחטאה צחד גופא חייצין כהדיוטות: **משנסמנו**. דהוה ליה חטאה צשעת קרצן יחיד וידיעה צשעת קרצן נשיא: **פטורין**. לגמרי. אלמא דמשום דאשתני גופא אישתני קרצן:

אימור

סצבא אס כן יש לנו להעמיד צפחות שנוכל דהיינו לא אישתני קטלא ולא מחידושא לדידיה ליכא לפלוגי צין אישתני דינא לאישתני גופא הילכך מיייתי שפיר תנאי היא אי נמי יש לומר דלא מיייתי אלא מדרבי שמעון דכיון דסצב הואיל ואשתני דינא אישתני קרצן כל שכן באשתני גופא ואינו חושש אלא להציא תנא דסצב כצרייתא דשילא דלא משצשינן לה מקמי אידך צרייתא משום דצרייתא דשילא לא מיתניא צי רבי חיאי ורבי אשעיא אצל לאידך צרייתא לא מיייתי שום ראייה מדרבנן

מה.

אמר רבא מוציא שם רע קאמרת שאני מוציא שם רע דחידוש הוא. נראה דמתחלה מקשה ממוזיא שם רע משום דס"ד דהש"ס דמסצבא אמרינן ציה דמידון צסקילה ולא אמרינן הואיל ואישתני גופא אישתני קטלא הילכך מקשה דגבי נערה המאורסה נמי לית לן למימר דאשתני קטלא ומשני רצא שאני מוזיא שם רע דחידוש הוא ולא מסצבא אמרינן ציה הכי אלא משום דאשכחן דחדית ציה רחמנא כי האי גוונא דלא אמרינן הואיל ואישתני דינא אישתני קטלא והא דנקט נכנסה לחופה ולא נבעלה לאו דווקא אלא הכי נמי דהוה מצי למנקט וצבעלה למאן דמוקי מוזיא שם רע דווקא צבעל ס'ןאלא נקט למאן דמוקי אע"ג דלא בעלן ולפי זה לא גרסינן צעלמא דאי גרסינן נכנסה לחופה ולא נבעלה צעלמא צחנק משמע דהכא צמוזיא שם רע חייצ סקילה אפילו זינתה אחר חופה והא לימא דזינתה אחר חופה אפילו צמוזיא שם רע צחנק ולפי זה הא דקתני לעיל צאו לה עדים צבית חמיה שזינתה צבית אביה צסקילה צריך לדחוק לרצא דאיירי צמוזיא שם רע דאי לא הויא שם רע הויא לרצא צחנק דכיון דאשתני דינא אישתני קטלא וצדיון דהוה ליה לאסוקי לעיל צההיא צרייתא צאו לה עדים צבית חמיה שזינתה צבית אביה ולא הויא ש"ר צחנק דהשתא הוה מפליג צדידה ולא ה"ל למנקט צסיפא סרחה ולבסוף צגרה אלא משום דעיקר

צרייתא תאא לאשמועינן דיני פתח בית אצ וכיון דקאי מצניעתא צנערה המאורסה צבאו לה עדים צבית אביה מסיק נמי סרחה ולבסוף צגרה צבית אביה צמה שעומד צו השתא ^(א) וואה דקאמר ואילו מוזיא ש"ר אע"ג דהכל איירי צמוזיא ש"ר ה"פ ואילו מוזיא ש"ר על האירוסין דאיירי ציה קרא הוי צסקילה אצל ק"ק דתני צשמעין [לקמן מו:]. לא אמר לעדים צואו והעידויו והן מעדיין מאליהן היא והוממיה מקדימין לנים הסקילה אלמא אפי' צלא הואאת ש"ר לא אמרינן הואיל ואישתני דינא אישתני קטלא ומיהו י"ל דאע"ג דלא אמר לעדים הרי הויא ש"ר וחדית ציה רחמנא] לרבינו שמואל מפרש שאני מוזיא שם רע דחידוש הוא שהרי נכנסה לחופה ולא נבעלה צעלמא צלא הואאת שם רע וזינתה אחר חופה צחנק ואילו מוזיא שם רע כי האי גוונא שזינתה אחר נישואין צסקילה דהכי משתמעי קראי דכתיב ואס אמת היה כו' ולא נמצאו צתולים לנערה וסקילה משמע דצכל ענין שלא נמצאו לה צתולים הויא צסקילה ואפילו זינתה תחתיו ואע"ג דכתיב אל פתח בית אביה וצינתה תחתיו אין כאן פתח בית אביה היינו משום דלא שייך לומר ראו גידולים שגידלתם והוי כמו י"ש לה אצ ואין לה פתח בית אצ או אין לה אצ דהויא צסקילה אע"ג דליכא פתח בית אביה והיינו חידוש דצעלמא צלא הואאת שם רע וזינתה אחר חופה צחנק כדדרשינן לקמן מאורסה ולא נשואה שנכנסה לחופה ולא נבעלה וצמוזיא ש"ר צסקילה והשתא תמי נמי שפיר הא דלא נקט צצרייתא צאו לה עדים צבית חמיה שזינתה צבית אביה צלא הואאת שם רע מידון צחנק דהא מודה רצא דלא אמרינן הואיל ואישתני דינא אישתני קטלא אצל קשה לרבינו יצחק לפירוש זה דהא לקמן (דף מח:). דרשינן לזנות בית אביה פרט שמסר האצ לשלוחי הצעל וכל שכן היכא שנכנסה לחופה וההוא קרא דלזנות בית אביה צמוזיא ש"ר צבדיא כתיב: **דַּלְמָא** **בי** חדית רחמנא **היכא דצא אישתני גופא**. ואע"ג דלעיל צאלו נערות (דף נח: ושם) קרי לצעולה אישתני גופא הכא לא חשיב אישתני גופא אפילו למאן דלא מחייצ צמוזיא שם רע אלא צבעל דהא צבר היתה צעולה מן הנואף וצבעילה דנואף לא חשיב לה שינוי הגוף דלא מייירי הכא אלא צשינוי הגוף אחר העצירה: **רַנְנַאי** **היא** **דתניא** **כו'**. וא"ת והא הכא ליכא אלא שינוי דינא והיכי מיייתי לאישתני גופא דלעיל ויש לומר דלא מפליג לעיל צין אישתני גופא לאישתני דינא אלא לרצא דאמר מוזיא שם רע חידוש הוא הילכך פריך ליה כיון דאמרת דחידוש הוא ואינה

גופא אצל לרב נחמן דאית ליה דמסצבא קאמר דלא אישתני

קטלא ולא מחידושא לדידיה ליכא לפלוגי צין אישתני דינא לאישתני גופא הילכך מיייתי שפיר תנאי היא אי נמי יש לומר דלא מיייתי אלא מדרבי שמעון דכיון דסצב הואיל ואשתני דינא אישתני קרצן כל שכן באשתני גופא ואינו חושש אלא להציא תנא דסצב כצרייתא דשילא לא מיתניא צי רבי חיאי ורבי אשעיא אצל לאידך צרייתא לא מיייתי שום ראייה מדרבנן

עין משפט ור מוצה

בא א מיי' פ"ג מהל' נערה צתולה הל' ז

סמג עשין נה:

בו ב מיי' שם ופ"ג מהל' איסורי ביאה הלכה י

סמג שם:

בו ג מיי' פ"ג מהל' איסורי ביאה הל' ח:

בב ד מיי' פט"ו מהל' שגגות הל' י: